

ПРОЄКТ НА АКАДЕМІЮ БРОДІВ

Юрій Тарнавський

Кін порожній. На кону екран. Екран білий. Світло в залі гасне. Чути звук прожектора. Звук подається через гучномовець. Звук посилений. Він неприємно сильний. Починається фільм. Він кольоровий. На екрані шолом. Шолом на чорнім тлі. Він німецького типу. Шолом оливковий. Він забирає майже цілий екран. Шолом показаний згори. Його перед вгорі екрану. Минає десять секунд. Шолом починає обертатися. Він обертається праворуч. Він обертається поволі. Він обертається дев'ятдесят ступенів. Це забирає хвилину. Перед шолома тепер на правім боці екрану. Минає десять секунд. Шолом починає обертатися знову. Він обертається так, що видно його правий бік. Шолом перестає обертатися, коли його правий бік обернений до глядачів. Це забирає теж хвилину. Минає знову десять секунд. Тоді чути різкі звуки. Вони наче вдари чогось твердого об щось тверде. Це міг би бути молоток, що вдаряє об залізну плиту, наприклад. Звуки дуже голосні. Вони дуже неприємно різючі. Чуючи звуки, дехто заплющив би очі, наприклад. Їх щось із п'ять-шість. Вони не рівномірно розташовані. Вони тривають п'ять секунд. Із першим звуком по середині правого боку шолома з'являється діра. Вона неправильної форми. Діра має гострі боки. Вона наче вибита в склі. Із кожним звуком вона більшає. Шолом ніби кришиться. Нарешті діра стає трохи зигзагувата. Нарешті вона забирає яку одну десяту поверхні правого боку шолома. Діра чорна. Коли кінчаються звуки, вона червоніє. Вона стає яскраво червоною за п'ять секунд. Червоний колір тоді починає розходитися з діри. Він розходитьсь на всі боки. Він розходитьсь приблизно з однаковою швидкістю в кожному напрямку. Колір одначе творить заокруглену форму. Він ніби рідина. Вона ніби досить густа. Вона ніби досить густа фарба. Колір заливає шолом. Опуклости шолома не видно, одначе, під кольором. Колір ніби стирає тривимірність шолома. Залиття шолома кольором забирає три хвилини. Колір далі розливається. Він заливає цілий екран. Це забирає дві хвилини. Екран тепер одностайно червоний. На ньому не видно ніякого сліду шолома. Минає десять секунд. На екрані зарисовується щось темне. Воно теж червоне, одначе. Чути звуки, як плюскіт рідини. Вона ніби досить густа. У ній наче щось рухається. Звуки

теж нагадують цмокання, як під час їжі чогось смачного. Внедовзі на екрані починає бути видно пару чобіт. Вони німецького типу "саперків". Чоботи обернені передом до глядачів. Чоботи теж забирають майже цілий екран. Над ними видно тільки трішки штанів. Штани досить вузькі. Чоботи опадають і підносяться. Людина, що має їх на ногах, ніби йде крізь досить глибоку рідину. Опадаючи, чоботи занурюються в рідину. Вона сягає їм вище половини. Рідина досить густа. Підносячися, чоботи майже цілком вилазять із рідини. Чоботи, штани, рідина й тло червоні. Чоботи опадають та підносяться досить поволі. Людина, що має їх на ногах, ніби втомлена. Кожен крок забирає більше, ніж секунду. Звук кроків у рідині досить голосний. Звук цей частково заглушує звук прожектора. Минає хвилинка. Голос починає читати імена й прізвища членів Першої української дивізії "Галичина", що впали під Бродами. Голос чоловічий. Він голосний. Він майже заглушує звуки прожектора та кроків. Для цього ці два звуки можуть бути притишені. Голос однак не неприємно голосний. Він читає досить поволі. Він читає рівномірно. Він читає менше-більше під ритм кроків. Голос читає без емоції. Він читає, й чоботи рухаються, аж названо всіх, хто впав. Якщо хочеться, щоб після якогось часу на кону відбувалися інші дії, звуки фільму можуть бути притишені й на кону може бути засвічене світло. Чоботи рухаються ще десять секунд після того, як затихає голос. Звуки прожектора та кроків тоді такі сильні, як перед появою голосу.